

EDICE PEVNOST

JOSEF PECINOVSKÝ

VÁLKA PLÁSTVÍ

ZAKONČENÍ KULTOVNÍ SCI-FI

JOSEF PECINOVSKÝ

VÁLKA PLÁSTVÍ

JOSEF PECINOVSKÝ

VÁLKA PLÁSTVÍ

NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA

Copyright © Josef Pecinovský, 2015

Cover Illustration © Jan Štěpánek & Lukáš Tuma, 2015

Czech Edition © Nakladatelství Epoque, 2015

ISBN 978-80-7425-250-1

Prolog

Kastor připravil podle obřadních zvyklostí Iškarů Deukovo tělo na Dalekou cestu. Umyl nebohého bratra, zabalil ho do staré přikrývky, protože žádný lepší rubáš nenašel, a pak jej uložil do vykopané jámy, protože nikde nebyl k dispozici vhodný zámor. Nenechal si od nikoho pomoci, a Ramon i Diana tomu vlastně byli rádi. Proto jen Kastor mohl vidět nahé tělo svého bratra.

Jen on viděl, co s ním v plástvi udělali. Viděl a zhrozil se toho. Viděl a nemohl tomu uvěřit. Deuk byl odsouzen k smrti, a jen víra, že se setká s bratrem, ho udržovala při životě. Nakonec se dočkal Kastora, prozradil mu aspoň část svého tajemství a pak klidně zemřel.

Chvíli postáli nad prostým hrobem a Kastor přeříkal slova, která mohl několikrát jako dítě slyšet při podobných obřadech. Nikdy je nezapomněl. Žádal boha Iškarů, aby se slitoval nad nebohým poutníkem, dal mu klidné odpočinutí, šťastný lov a bohatý zámor.

V té pohnuté chvíli Kastor Deukovi slavnostně slíbil, že vyhledá Qantuna a pomstí se mu tak, jako ještě nikomu. Pak se zarazil. Podobnou přísahu vyslovil, co se týče jistého Izmaela Zingara, a pak si připomněl okamžik, kdy mu sám podal ruku. Izmael Zingar brutálně znásilnil Yoshidu, kterou tenkrát Kastor miloval.

Udělal to proto, aby Kastora ponížil. Izmael a Qantun. Teď jsou tu dva muži, které Kastor stále bytostně nenávidí.

Stmívalo se. Nastal čas odejít.

Už během pohřbu Kastor pozoroval, že se dosud přívětivá obloha začíná zatahovat. Když se vraceli do osady, aby posbírali své věci, začaly padat první vločky.

Kastor ihned vydal pokynu k odchodu, ale sotva se dotkli nohama svahu, ucítili ledové jehly prudkého větru. Sníh padal stále hustěji, brzy nebylo vidět na krok. Lezává bílá hmota bodala do očí a zalézala až pod kůži. Za normálních podmínek bylo třeba jít několik hodin usilovným pochodem. Vánice, stejně nečekaná jako prudká, zcela znemožňovala chůzi.

Ač nerad, musel dát Kastor svým druhům pokyn, aby se vrátili. Málem v té bílé tmě nenašli cestu zpět.

Usadili se v Ramonově chýši. Pokud to bylo možné, zavřeli všechny díry, kterými se nečas dral dovnitř, a Ramon se pokoušel rozdělat oheň. Kastor mu to nedovolil, protože chatrč napůl utopená v zemi neměla žádný komín.

„Udusili bychom se tu,“ řekl.

Zabalili se do houní, přežvykovali nechutné studené maso z konzervy, a čekali, až ta kalamita skončí.

Vichřice zuřila dva dny.

Kastor se probudil do úplného ticha. Kolem byla naprostá tma, ale jeho schopnost vidět ve tmě ani tady neselehávala. Na sousedním lůžku ležel schoulený Ramon, který si pořád stěžoval, že je mu zima. Teď konečně usnul.

Diana tu však nebyla.

Otevřel dveře, byly zatarasené horou sněhu. Pokud se tudy prohrabala ven Diana, muselo to být už před několika hodinami, když sníh opět zatarasil cestu ven. Kam se ale to nebohé děvče podělo?

Kastor se sám pustil do hrabání tunelu, a trvalo mu dobrých deset minut, než se prodral sněhovou pokrývkou až na denní světlo.

Slunce odrážející se od bílé pláně oslňovalo.

Osada zmizela pod bílým nánosem. Kastor odhadl, že během vánice napadlo přinejmenším půl třetího metru sněhu. Na to, aby se vydali přes horský hřeben do plástve, nebylo ani pomyšlení.

Kastor věděl, že je to poslední záchvat zimy; vždyť už mělo nastat jaro a Iškarové orali svá skromná políčka a chystali se k osevu. Teď jim zima, která se nechtěla vzdát vlády, připravila nepěkné překvapení.

Slunce ale mělo sílu a Kastor doufal, že během několika dní sníh roztaje. Ale jako kdyby sama příroda Kastorovi nechtěla dopřát, aby se vydal na nebezpečnou cestu. To ještě nevěděl, že zůstanou v osadě uvěznění dlouhých pět týdnů...

Pokud to ale potrvá déle, nastane nedostatek potravin. Kastor se dokázal prohrabat za Ramonovy pomoci ke krechtu. Našli tuřín, vodnici, řepu, hromádku zmrzlých brambor. Zbytky první úrody. S tím se dlouho vydržet nedá. Ostatní potraviny někam zmizely – že by si je s sebou odnesli Iškarové?

Kam ale zmizela Diana?

Kastor nikde nespatrił jedinou stopu.

* * *

Velký hnědý medvěd se již před týdnem probudil ze zimního spánku a také on byl sněhovým přívalem zaskočen. Mrzutě se prodíral sněhovými závěsemi, měl pohublé břicho, krutý pocit prázdného žaludku, a marně pátral po nějaké kořisti. Sněhová vrstva ho dokonale izolovala od vrstvy zelené potravy a on se marně snažil prohrabat na její dno.

A pak něco ucítil.

Nevěděl, že je to člověk, nevěděl, že člověk představuje nebezpečí. Ve věku plástve se medvědi přestali setkávat s lidmi, až z nich ztratili přirozenou bázeň.

Jediné, co teď medvěd věřil, byla kořist.

Slyšel, jak se k němu něco valí shora po svahu.

Podivný tvor rozrážel sních právě tak lehce, jako kdyby kráčel pod vodní hladinou. Šel neomylně vpřed, sních před ním uhýbal, jako kdyby jej rozhrnoval radlicí.

Medvěd se bořil do sněhu až po břicho, a dělalo mu velké potíže se vztyčit na zadní, ale nakonec to dokázal.

Podivné těleso se vymrštilo, jako kdyby je vymrštil katapult. Neomylně zasáhlo medvěda do hrudi. Šelma zakolísala a chtěla vetřelce zabít máchnutím packy. Pozdě, těleso odskočilo a zmizelo medvědovi se zorného pole. To ale jen ta zvláštní bytost, která se chovala zcela jinak, než by mohl medvěd předpokládat, vyskočila do výšky a dopadla medvědovi na záda. Prudký úder srazil velkou šelmu zpět do sněhu, a rána vedená přímo na čelo zbavila medvěda vědomí. Mohutný savec už se nikdy nedověděl, že mu po dalším úderu praskla lebka.

Podivný tvor stál nedaleko, klidným pohledem pozoroval mrtvolu, která se ještě třásla v posmrtných křečích. Lidská ruka, malá a něžná, začala urovnávat šatečky, které medvěd mohutnou prackou roztrhl.

* * *

Diana se vrátila po třech dnech. Nikdy nikomu neprozradila, kde byla, a jak se jí podařilo tu dobu přežít v horském terénu. Když se jí na to Kastor několikrát zeptal, nikdy nedala najevo, že ho slyší.

Prostě přišla, sedla si na palandu, přitáhla kolena k bradě a mlčela. Kastor se zhrozil, když zjistil, že Diana byla venku oblečená jen v prostých šatečkách, a nechápal, jak se mohlo stát, že má šaty na zádech celé rozedrané. Na těle však neměla ani škrábnutí.

A doslova šok utrpěl, když venku na plácku, který s Ramonem stačili proházet, hned při ústí cestičky, která vedla ke krechtu, našel ležet mrtvého medvěda. Jako kdyby sem spadl z výšky...

Ne, medvědi nelétají. Kdosi vlekl mrtvé tělo sněhovým příkrovem, jak ukázaly brutální stopy. To přece Diana nemohla dokázat...

Ukázalo se, že medvědovi kdosi rozbil hlavu; na jeho mozku právě hodovali havrani.

Kastor se podíval na Dianu a dostal strach. A ona se jen mile usmívala, mlčela, byla netečná ke všemu, co se dělo okolo ní, skoro nejedla, běžné činnosti vykonávala mechanicky, ale vydržela dlouhé hodiny sedět bez hnutí s koleny přitaženými k bradě.

Druhý den se na medvědí mrtvolu snesli havrani a supové. Havrany se podařilo odehnat, supové jen poodlétli o pár metrů dál a drze čekali, až se Kastor opět vzdálí. Pak vyšla z domku Diana. Zastavila se a ostře se na supy podívala. Ptáci se prudce vznesli a už se tady nikdy neukázali.

Kastor medvěda rozporcoval sekyrkou a maso uschoval před mrchožrouty do krechtu.

O přípravu potravy se staral Ramon, ostatně bylo to jednoduché. Medvědí maso na všechny způsoby, někdy s červenou řepou, jindy s tuřínem a občas se shnilými brambory nebo plackami upečenými ze zbytků mouky. Krecht vydával poslední zbytky úrody, kterou údolí Iškarů vydalo za první léto. Kastor si uvědomil, že kdyby tady Iškarové zůstali, byl by se zásobování skutečně velký problém. Musel by se zase ponížít a jít žebrať do plástve. Nechápal, proč půda v údolí Iškarů rodila tak málo.

Po týdnu jako kdyby se Diana probudila. Kastorovi připadalo, jako kdyby se znovu narodila. Na události posledních dní se vůbec nepamatovala. Dala najevo velké překvapení nad tím, jaké maso to Ramon porcuje, a na otázky stran medvěda vůbec nereagovala.

Konečně mrazy povolily a slunce začínalo ukazovat svou sílu.

Nastal čas odejít.

Intro

Představte si svět, který je tak přelidněný, že celý povrch kontinentů je zastavěný až do výšky několika set metrů. Představte si svět, kde většina lidských bytostí pozbyla vlastní vůli a žije jen proto, aby pracovala a regenerovala své síly. Představte si svět, v němž je společnost rozdělena na pracující a vyvolené, představte si svět, který tak připomíná strukturu úlu, že se pro běžné pojmy používají slova jako trubec, dělnice, královna...

V tomto světě, v úseku zvaném plástev A24, se kdysi narodilo malé děvčátko. Jmenovalo se Diana a osud mu určil stát se královnou. Tím osudem byl ale Cornelius Zwada, bezohledný pán nad lidskými životy, mstivý a zákeřný člověk. V nestvůrném masivu plástve pracují miliardy bezprávných otroků, běžně zvaných trubci, a zdrojem těchto pracovních sil jsou právě královny, deformované lidské samice, skýtající dlouhá léta tisíce oplodněných vajíček denně. Z toho marasmu vysvobodil malou Dianu její strýc Mon Lester, který se stal podivnou souhrou okolností zajatcem vlastní plástve. Sama plástev A24 byla však světem natolik prohnílmým, že její vládci už nestačili zabránit živelným pohromám, které plástev v konečném důsledku zničily.

Zřícení několika sektorů dokázali Mon Lester i Diana uniknout a přežili v osadě svobodných lidí, žijících

na poloostrově vybíhajícím daleko do moře. Všemocný Zwada, který si jen pohrával s lidskými osudy, měl při této katastrofě zahynout. Jenže jak se ukázalo, Zwada je patrně nesmrtelný. Kdesi v troskách centrálního výpočetního systému se našla kopie jeho osobnosti, a tak se Zwada objevil znovu, tentokrát jako reaktivovaný duplikát.

Jenže nejmocnější z mocných neukládal svou paměť pravidelně, a tak se místo sedmdesátiletého kmeta na světě objevil dvacetiletý mladík; ovšem se stejnými povahovými rysy.

V témže světě, ale o nesmírné množství pater níž, v sousední plástvi A30, se v kmeni Iškarů narodila zhruba ve stejné době dvojčata. Stalo se tak na dně plástve, kde žili lidé vyloučení ze společnosti. Malý Kastor, na rozdíl od ostatních Iškarů i od svého bratra Deuka, neviděl ve tmě, a tak ho vlastní kmen vyštval do nesmírnosti plástve. Hoch se však po mnoha peripetiích dostal do tamní obytné sféry a měl to štěstí, že se mohl dát na dráhu profesionálního vojáka, tedy povolání velmi váženého.

To však bylo součástí širokého záměru generála Clarka, který si Kastora oblíbil a de facto ho adoptoval. Kastor se stal příslušníkem speciální jednotky Bojovníků spravedlnosti; útvaru, který měl za úkol vyčistit dno plástve od parazitujících kmenů.

Když však Kastor zjistil, že jeho rodnému kmeni hrozí likvidace, rozpomenul se na krásné časy svého dětství a vyvedl Iškary ze dna plástve do svobodného světa. Zelené údolí mezi alpskými vrcholky se mělo stát novým útočištěm kmene, ale neexistovala moc, která by tyto lidi

navyklé zahálce dokázala přimět k smysluplné činnosti. Obdělávání půdy jako zdroj obživy považovali za zbytečné, když nedaleko byla plástev, kde se dalo najít vše, co potřebovali.

Ale plástev A30 se dostala do vážného ohrožení. Při neopatrné manipulaci s nebezpečnými zbraněmi se rozrostl uprostřed výrobní sféry nesmírný nádor hnědého moru, zákeřné hmoty, která pohltí vše, co se jí dotkne. Hnědý mor lze zlikvidovat jen přímým slunečním světlem, to však není hluboko v nitru plástve možné. Navíc se z obří houbele začínaly vynořovat podivné nestvůrné postavy, vraždící na potkání každého, kdo se přiblížil.

Kastor byl jedním z mála lidí, kteří měli reakční dobu dostatečně krátkou, aby mohli vetřelcům vzdorovat. Ale ani on nedokázal zabránit sekundárním produktům houbele, pontesimálním vláknům, aby nenarušila integritu výpočetního systému, a Mocný Dijon se raději sám odpojil, než by riskoval vlastní zničení. Bez výpočetního systému plástev kolabovala a Kelvin Ross, odpovědný za spolupráci s Mocným Dijonem, zjistil, že nezná vstupní hesla. Tento dávno zapomenutý prostředek identifikace přístupu zavedl právě Cornelius Zwada, ale v současné době toho muže nikdo nemohl najít.

Zwada totiž jako oběť ženské pomsty v oné houbeli hnědého moru uvízl, a jeho mrtvé tělo zde bylo možné za určitých okolností zahlédnout.

Nikdo se nikdy nedoví, jakou částku museli vládci plástve A30 zaplatit, aby se znovu aktivovalo Zwadovo poupě a aby se tento muž mladistvého vzezření opět mohl pohybovat po světě. Když zjistil, co se po něm žádá, s přehledem se vžil do svého minulého já a zprovoznil

Mocný Dijon během několika hodin... A se stejnou obratností se během několika dní dokázal opět zmocnit i vlády nad touto pláství.

Svět plástve je však prosycený nenávisť a zvůli celý. Doktor Hippopotamus, který žil jednu dobu ve vyhnanství v přírodní sféře, byl znovu povolán do plástve a pověřen řízením líhně. Nedokázal však sledovat utrpení královen, bytostí, v nichž už nezbylo nic lidského, a v jediném okamžiku je všechny zahubil. Za tento zločin, který mohl celou plástev A24 znovu odsoudit k zániku, očekával přísný trest, ať už smrt nebo aspoň potrubčení, ale vládce Lago rozhodl jinak. Pověřil doktora experimentem, při němž se mělo vyzkoušet, zda je možné vytvořit královnu i z dospělé ženy, a ne jen z nemluvněte, jak doposud tvrdily oficiální teorie.

Lago dobře věděl, že tou ženou bude Diana Lesterová, která se vypravila do plástve v naději, že se zde zbaví zrudné tělesné deformace; hormonální injekce, jež dostala jako nemluvně v přípravce královny, způsobily, že jí narostlo šest prsů. A právě Diana se měla opět stát královnou, a tentokrát jí k tomu měl dopomoci její přítel. Lago z povzdálí sledoval, co se bude dít, ale netušil, že se i díky shodě okolností, tuposti safetů a neschopnosti dohlížející lékařky podaří doktorovi během výpadku Mocného Dijonu vyhnout všem nástrahám a uniknout z líhně.

Přitom dvojice uprchlíků dokázala využít nosných prvků plástve, Bennetova ramena, a rychle proklouzla až na samotné dno. A když už bylo jisté, že oba uprchlíci budou dopadeni, zasáhla opět náhoda. Objevil se sližák, bájný kraken dna plástve, který likviduje vše živé.

Nevšímal si doktora ani Diany a pohltil pronásledovatele, hřmotné a tupé, neúplatné safety. Anebo to nebyla náhoda?

V každém případě se Hippopotamovi a Dianě podařilo uniknout na pustý ostrov kdesi daleko v moři, ale je to prokleté místo, kde se kdysi odehrála traumatizující událost, která měla tak těžký dopad na psychiku Dianiny matky Elly, že neváhala spáchat sebevraždu a vzít s sebou strůjce všeho svého neštěstí, samotného Zwadu...

Ale Zwada jako bájná hydra se znovu a znovu rodí v četných kopiích a kuje pikle i proti vlastní plástvi. Ano, skutečnost, že si nedokáže připomenout vše, co spáchal ve své předchozí existenci, způsobila, že vlastně vedl souboj sám se sebou. Houbel hnědého moru je totiž brnou do jiného prostoru, sekundární houbel je ukotvena v dceřiné plástvi FAER 63-07 a zde jsou pod velením jistého Ottara Ongeho šlechtění speciální trubci typu nezmar, nezničitelní létavci, vždy připravení k útoku.

Naplánovaná akce se nezdařila díky tomu, že sám strůjce tohoto útoku, Zwada, poslal proti nezmarům to nejlepší, co měl; kapitána Kastora Clarka, který se obětoval a pronikl houbelí až k doupěti útočníků. Bitva na dně plástve, při níž všichni nezmaři zahynuli, se měla stát velkolepým návratem Kastora Clarka do plástve, stejně jako jeho zásah proti dvěma agresivním vosám, které vyslal vládce sousední plástve Lago, aby se konečně zbavil proradného Zwady.

Ale Zwada žije dál. Kapitán Kastor Clark se vrátil do své osady, jen aby zjistil, že je vylidněná. Takřka celý jeho kmen kdosi vylákal zpět do plástve a umírající bratr mu o tom podal jen kusé informace. Z jeho věrných mu

zbyl jen prostáček Ramon a Diana, která je však jen kopií skutečné Diany. Kastor něco tuší, ale nedovede si existenci této ženy nijak vysvětlit. V plástvi však zůstaly dvě další ženy, které musel opustit. Anabela, jeho adoptivní matka, která se o něj starala v nejtěžších okamžicích při adaptaci mezi vyvolené, a pak Yoshida, dívka, k níž kdy si mladý kadet zahořel velkou láskou. Ale jak běžel čas, z Kastorova srdce se toto děvče začalo vytrácet...

Nyní však přichází čas posledního návratu...

1. Plán operace Hannibal

Investigatorovi od Mocného Durhamu. Přísně tajné!

Věc: Informace o osobě.

Jméno: Cornelius Zwada.

Krycí jméno: Hal Dornig.

Druh: Homo sapiens sapiens.

Kategorie: Vyvolený.

Věk: Virtuálních 74 let, biologických asi 24.

Forma existence: Kopie.

Pohlaví: Mužské.

Vzdělání: Všeobecné střední, vysokoškolské na katedře experimentální matematiky. Speciální kurzy programování se zaměřením na velké výpočetní celky.

Zařazení: Nejisté, právně nepodložené.

Doplňující podrobnosti: První zaznamenané úmrtí před 20 lety při Velkém kolapsu plástve A24; před 12 lety reaktivován, druhá smrt před osmi měsíci (nezvěstný, prohlášen za mrtvého). Opětovně reaktivován na žádost plástve A30. Text protokolu v příloze č. 1 tohoto dokumentu. Rada plástve A24 vyslovila předběžný souhlas za podmínek, které jsou součástí zvláštního ujednání. Text ujednání v příloze č. 2 tohoto dokumentu.

Zálohování osobnosti provedl Zwada naposledy ve věku 23 let 4 měsíce 18 dní. Vždy reaktivován do tohoto stavu. Jeho vzhled a intelekt tedy neodpovídá absolutní délce života.

Popis osoby: vizáží odpovídá biologickému věku reaktivátu. Postava prostřední, slabá. Vpadlý hrudník, nepřiliš vyvinuté svalstvo. Výška 168 cm, hmotnost 59 kg. Krk úzký, dlouhý. Obličej oválný. Nos přímý, úzký, střední hloubka kořene, základna skloněná dolů. Oči zapadlé, rozložené neobyčejně blízko u sebe, šedé. Obočí šikmé dovnitř, nepatrné. Čelo vysoké, šikmé. Úzké rty, obvykle sevřené. Brada rovná. Tvář si holí jen zřídka, strniště neurčité barvy, spíše šedé. Vlasy nakrátko střižené, řídké, neurčité barvy, spíše šedé. Uši oválné, odstávající, posazené šikmo k týlu.

Chrup úplný, zdravý, zuby lehce nažloutlé.

Hlas: vysoce postavený, někdy přechází do falzetu. Nahrávka v příloze č. 3 tohoto dokumentu.

Zvláštní znamení: Páteř vychýlená vpřed, má nepřirozeně dlouhé ruce. Neobvyklá houpavá chůze. Na pohled poněkud neohrabaný.

IQ – 160 při posledním testování.

Zdravotní stav: Odpovídá věku i postavení reaktivátu. V neurčitých intervalech se u něj projevuje hypersexualita, která s věkem nijak neochabuje. Nemoc nikdy neléčena. Předpokládá se, že v okamžiku orgasmu může dojít ke krátkodobému pominutí myslí s důsledkem zavraždění objektu sexuálního zájmu.

Vývoj zaměstnání: Stážista v plástvi C44, později návrat do plástve A24. Programátor, vývojář. Podnikatel v oblasti bioelektroniky. Podílník ve firmě Diaps, s. r. o. Firma ukončila činnost během velkého kolapsu Plástve A24. Politická činnost: člen rady plástve A24, člen předsednictva rady plástve A24. Druhý předseda rady plástve A24. Předseda rady plástve A24 až do Velkého kolapsu plástve A24.

První reaktivace proběhla spontánně, na základě usnesení Rady plástve o reaktivaci všech postižených Velkým kolapsem. Dostal zvláštní postavení, protokol přiložen. Odmítl spolupráci s Radou plástve A24 a raději emigroval. Několik měsíců nebylo možné jeho pohyb sledovat.

Později působil v plástvi A30; jeho postavení zprvu nejasné, vystupoval pod krycím jménem Hal Dornig. Na některé osoby plástve A30 měl značný vliv. Dosáhl neoficiálního postavení vládce plástve A30, oficiálně je však zařazen jako první asistent předsedy Rady plástve A30.

Z neznámých důvodů několik měsíců nezvěstný, prohlášen za mrtvého. Na výše zmíněnou žádost plástve A30 znovu reaktivován. Stalo se tak na základě zákona o mimořádných opatřeních v době nejvyšší nouze a v rámci dobrých vztahů mezi plástvemi. Částka, kterou plástev A30 za tuto službu zaplatila, činí (údaj neuveden).

Současné pracovní postavení: Nejasné. Vystupuje sice jako asistent předsedy Rady plástve A30, ale de facto stojí v čele jako neomezený vládce. Do této funkce ale nikdy nebyl oficiálně zvolen ani jmenován, přesto je toto postavení všeobecně respektováno.

Poznámka: Druhá reaktivace nebyla nikdy oficiálně schválena, proběhla pouze na výslovnou žádost předsedy Rady plástve A30. Je tu reálné podezření z předání velkého úplatku. Zwadovo poupě proti všem předpisům nebylo po první reaktivaci zničeno.

Poznámka: Další reaktivace nemožná. Zwadovo poupě bylo po druhé reaktivaci zničeno.

Cornelius Zwada je podezřelý z toho, že svou nečinností zavinil kolaps plástve A24 s nesmírnými škodami, při

němž došlo k likvidaci desítek tisíc lidí a neurčitého množství pracujících. Zwada se rovněž podílel na pokusu vyřadit z provozu část plástve A30.

Zwada je hlavním podílníkem soukromé plástve FAER 63-07, která je nyní považována za sídlo zločinecké organizace. Zpráva o činnosti této plástve v příloze č. 4 tohoto dokumentu.

* * *

Plástev vytvořila sféru a zavřela zrak.

Plástev izolovala sféru a zavřela sluch.

Plástev naplnila sféru kyslíkem a zavřela čich.

Plástev kolem sféry odpojila gravitaci a zavřela hmat.

Plástev vytvořila clonu a zavřela chuť.

Vznikla sféra.

* * *

Desítka mužů, shromážděných pod sférou, přerušila kontakt se světem i s Mocným Durhamem záměrně. Bylo to užitečné opatření. O některých vysloveně lidských kontaktech neměl – a ani nesměl – Mocný Durham nic vědět. A neměli o tom vědět ani mnozí další lidé.

Jsou chvíle, kdy by byla přítomnost receptorů Mocného Durhamu na obtíž. Většinou tito muži využívali sféru při milostných avantýrách nebo při obchodních jednáních.

Tento případ byl jiný, nešlo o sex ani o ekonomiku. Ještě nikdy se nesetkalo pod ochranou sféry deset tak významných osob, v jejich čele pak předseda Rady plástve A24 Christian Lago.